

Adresáti dle rozdělovníku

ČÍSLO JEDNACÍ
OD 352/2020 KULK 39184/2020/280.9/PpOPRÁVNĚNÁ ÚŘEDNÍ OSOBA/LINKA/E-MAIL
Bc. Pavel Prousek /482
pavel.prousek@kraj-lbc.czLIBEREC
22.7 2020

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor dopravy (dále jen „Krajský úřad Libereckého kraje“ nebo „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ustanovení § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) a jako nadřízený správní orgán podle ustanovení § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), k rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím obecního úřadu obce s rozšířenou působností, na základě odvolání účastníka řízení, podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, kterým je [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] (dále jen [redacted]“ nebo „odvolatel“), ze dne 17.1.2020 proti rozhodnutí, jež vydal Městský úřad Turnov, Odbor dopravní, se sídlem Antonína Dvořáka 335, 511 01 Turnov (dále jen „Městský úřad Turnov“ nebo „prvoinstanční správní orgán“), ze dne 2.1.2020 pod spisovou značkou: OD/19/37014 a č.j.: OD/19/43464/vOD, jako pověřený věcně a místně příslušný k vedení řízení o odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace nacházející se na p.p.č. [redacted] v k.ú. [redacted], kde dalšími účastníky řízení dle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu jsou [redacted] nar. [redacted] (dále jen [redacted]“) a [redacted] nar. [redacted] (dále jen [redacted]“), oba bytem [redacted] a Statutární město Jablonec nad Nisou, se sídlem Mírové náměstí 3100/19, 466 01 Jablonec nad Nisou, IČO: 00262340 (dále jen „Statutární město Jablonec nad Nisou“), **rozhodl takto:**

odvolání [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], se zamítá a rozhodnutí Městského úřadu Turnov, ze dne 2.1.2020 vydaného pod spis. zn. OD/19/37014 a č.j.: OD/19/43464/vOD se v celém rozsahu potvrzuje dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu.

O d ů v o d n ě n í

Dne 12.2.2020 obdržel Krajský úřad Libereckého kraje od Městského úřadu Turnov správní spis s odvoláním účastníka řízení [redacted] proti rozhodnutí tohoto prvoinstančního správního orgánu ze dne 2.1.2020 pod spisovou značkou: OD/19/37014 a č.j.: OD/19/43464/vOD (dále jen „napadené rozhodnutí“). Řízení, bylo zahájeno na základě podání [redacted] ze dne 18.4.2007 (doplnění žádosti dne 16.3.2009) ve věci určení právního vztahu dle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu (deklarace) o existenci veřejně přístupné účelové komunikace na p.p.č. [redacted] v k.ú. [redacted], které vedl Magistrátu města Jablonec nad Nisou, se sídlem Mírové náměstí 19, 467 51 Jablonec nad Nisou, který je místně příslušným silničním správním úřadem podle ustanovení § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích pro vedení řízení v daném případě. Krajský úřad Libereckého kraje z moci úřední jako opatření proti nečinnosti, vedením řízení pověřil na základě vydaného usnesení ze dne 6.9.2019 pod č.j. OD 685/2019-3/280.3/Hk KULK 64504/2019, za užití ustanovení § 80 odst. 4 písm. c) správního řádu a ustanovení

§ 80 odst. 1 a 3 správního řádu Městský úřad Turnov neboť Magistrát města Jablonec nad Nisou dané řízení vedl více jak deset let. V řízení vedeném na základě podání [redacted] Magistrát města Jablonec nad Nisou vydal několik meritorních rozhodnutí, která však byla vždy odvolacím správním orgánem zrušena. Dne 28.6.2020 podal Magistrát města Jablonec nad Nisou ke Krajskému úřadu Libereckého kraje podnět ke změně příslušnosti vedení správního řízení, které bylo zahájeno na základě výše zmíněného podání [redacted]. Jako důvod pro změnu příslušnosti Magistrát města Jablonec nad Nisou uvádí, že nedisponuje dostatečnými odbornými znalostmi, aby mohli v řízení řádně pokračovat. S tímto názorem se Krajský úřad Libereckého kraje neztotožnil, neboť se jedná o řízení, které by nemělo být pro jakýkoliv silniční správní úřad obce s rozšířenou působností problematickým. Na základě podnětu Magistrátu města Jablonec nad Nisou uvažil Krajský úřad Libereckého kraje, že neúměrná délka, po níž je řízení vedeno, je neadekvátní a navíc úspěšnému ukončení řízení nenasvědčoval ani fakt, že opakovaně byla zrušena meritorní rozhodnutí, které prvoinstanční správní orgán vydal. Proto Krajský úřad Libereckého kraje přistoupil k ochraně proti nečinnosti dle ustanovení § 80 správního řádu a ustanovením pověřil k vedení dané žádosti Městský úřad Turnov.

Prvním krokem v řízení, které Městský úřad Turnov učinil, bylo vydání usnesení ze dne 29.10.2019, pod č.j. OD/19/38134/vOD, kterým bylo zastaveno řízení ve věci určení existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku (jeho části) p.p.č. [redacted] v k.ú. [redacted], protože ze spisového materiálu bylo zjištěno, že v daném případě mělo být vedeno řízení o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Správní řád jasně specifikuje, že správní řízení dle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu nesmí být vedeno, pokud lze otázku (v daném případě se jedná o existenci veřejně přístupné účelové komunikace) vzniku, trvání či zániku tohoto právního vztahu vyřešit v rámci jiného správního řízení. Proto bylo řízení o určení právního vztahu, resp. vedení deklaratorního řízení zastaveno a Městský úřad Turnov oznámil zahájení správního řízení o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích oznámením ze dne 31.10.2019 pod č.j. OD/19/3837/vOD a zároveň bylo nařízeno ústní jednání. Při ústním jednání byla pořízena fotodokumentace a zaprotokolováno vyjádření [redacted], [redacted] své vyjádření předal v písemné podobě. Městský úřad Turnov písemností ze dne 28.11.2019 pod č.j. OD/19/41230/vOD vydal usnesení ve kterém určil účastníkům řízení lhůtu, do které mohou navrhopvat důkazy a jiné návrhy, zároveň určil termín na možnost seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim před vydáním rozhodnutí. Na základě tohoto ustanovení doplnil do spisu [redacted] listinu, ve které předkládá důkazy a další návrhy na šetření. Písemnost [redacted] obsahovalo rozhodnutí Rady města Jablonec nad Nisou o užívání části pozemku parc. číslo [redacted] k.ú. [redacted] projektovou situaci terénních úprav na zpevněnou plochu a zákres do ortofotomapy. Městský úřad Turnov na základě podkladů ze spisu vydal napadené rozhodnutí pod spisovou značkou OD/19/37014 a č.j.: OD/19/43464/vOD ze dne 2.1.2020. Odvolateli bylo napadené rozhodnutí oznámeno (doručeno) 10.1.2020, ten proti němu podal odvolání, předané k přepravě 17.1.2020 a doručené prvoinstančnímu správnímu orgánu dne 20.1.2020. Jedná se tedy o odvolání podané účastníkem řízení řádně a včas. Městský úřad Turnov o podaném odvolání vyrozuměl všechny známé účastníky řízení oznámením ze dne 23.1.2020 pod č.j. OD/20/3004/vOD. Na podané odvolání reagovalo Statutární město Jablonec nad Nisou svým vyjádřením ze dne 28.1.2020 pod č.j. 8982/2020 a také [redacted] a [redacted] společným vyjádřením ze dne 31.1.2020. Městský úřad Turnov jako prvoinstanční správní orgán napadené rozhodnutí společně s odvoláním a společně se spisem předal odvolacímu správnímu orgánu dne 10.2.2020 a ten je obdržel 12.2.2020.

Krajský úřad Libereckého kraje v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak

jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Pokud jsou v další části tohoto odůvodnění rozhodnutí o odvolání uváděna čísla pozemkových parcel, vždy se jedná o katastrální území [REDAKCE] a obec [REDAKCE]

Odvolací správní orgán k námitkám odvolatele v posloupném pořadí, v jakém byly vzneseny v podaném odvolání, uvádí následující:

V úvodu odvolání odvolatel souhlasí s postupem správního orgánu, ale vyjadřuje nesouhlas se závěry prvoinstančního správního orgánu. K existenci veřejně přístupné účelové komunikace odvolatel předkládá názor, že dle jeho mínění lze na p.p.č. [REDAKCE] uvažovat komunikaci úsekově a to v délce 150 m od ulice [REDAKCE], která končí u nájezdu na p.p.č. [REDAKCE], zbytek p.p.č. [REDAKCE] v délce 81 m dle odvolatele nesplňuje zákonné podmínky pro existenci pozemní komunikace. Odvolatel předkládá nezřetelnost komunikace v terénu a její malé užívání vozidly a chodci jako důkaz jejího zániku v úseku cca 81 m od p.p.č. [REDAKCE] směrem k p.p.č. [REDAKCE]. Krajský úřad Libereckého kraje upozorňuje na to, že ke zhoršení patrnosti došlo taktéž v důsledku protiprávního jednání odvolatele, proto je nutno posoudit průběh celé komunikace a vycházet z toho, že zde komunikace existovala. V případě znaku „*stálost a patrnost v terénu*“ je důležité uvést, že v případech, kdy došlo k svévolnému zásahu do obecného užívání účelové komunikace, tedy k umístění pevné překážky bez povolení příslušného silničního správního úřadu, tak v takových případech zkoumá silniční správní úřad patrnost cesty k datu neoprávněného zásahu viz KS Brno 31 A27/2015 - jud. č. 37. Zde je třeba zdůraznit, že znak stálost a patrnost v terénu slouží pouze k vyloučení těch cest, které ve skutečnosti žádnými cestami nejsou, neboť nikdy reálně nevznikly, nebo naopak již dávno pokojně zanikly. Úřady by měli znak stálosti a patrnosti v terénu aplikovat uvážlivě a v pochybnostech považovat cestu spíše za patrnou v terénu, jak to činí i Nejvyšší správní soud viz NSS 1 As 63/2013 - jud. č. 20. Znak stálosti a patrnosti v terénu může splnit například travnatý pás ponechaný mezi ploty či travnatý pás mezi vzrostlými stromy. Dne 27.11.2019 bylo provedeno ústní jednání, které bylo spojeno s ohledáním na místě. O tomto byl sepsán protokol. V rámci ohledání byla pořízena i fotodokumentace. Dále součástí správního spisu vyjádření Statutárního města Jablonec nad Nisou, náhled katastrální mapy, vyjádření odvolatele a manželů [REDAKCE]. I v tomto případě je průběh cesty stálý a patrný v terénu i z tvaru pozemku, respektive z jeho fyzicky vymezené části viz NSS 10 As 41/2014 – jud. č. 16. To, že v některé části (na některém dílčím pozemku či jeho části) není v důsledku neoprávněného zásahu jasně patrná, neznamená, že tento znak není dán. Znak „*stálost a patrnost v terénu*“ je v tomto případě dán.

Prvoinstanční správní orgán v řízení o odstranění pevné překážky, jehož součástí je určení existence veřejně přístupné účelové komunikace musí zohlednit průběh této komunikace vzhledem ke všem dotčeným účastníkům řízení a nikoli pouze k odvolateli. Proto je nutné také zohlednit zákonný nárok [REDAKCE] a [REDAKCE] na přístup k jejich majetku a možnosti jej spravovat. Odvolatel má právo domáhat se existence veřejně přístupné účelové komunikace ke své nemovitosti pro možnost jejího obslužení, ale nesmí stejné právo upřít jiným osobám. Jak bylo uvedeno výše, prvoinstanční správní orgán musí posoudit průběh pozemní komunikace v celé její délce a průběhu, přičemž musí zohlednit všechny čtyři znaky, které definují veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Od toho se také odvozuje, odkud a kam případná komunikace sahá. Odvolatel předpokládá ukončení veřejně přístupné účelové komunikace na hranici s jeho nemovitostí, ale zcela opomíjí právo na přístup k pozemkům, jež jsou za touto nemovitostí. V ustanovení § 7 odst. 1 zákona o PK je jasně uvedeno, že účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Z toho jasně plyne, že se nejedná pouze o komunikaci, která slouží výlučně pro potřeby vlastníků nemovitostí, ale plní také

důležitou spojnici k pozemkům, jež je nutno obsloužit.

V případě zřetelnosti komunikace v terénu jak uvádí odvolatel je zcela evidentní, že pozemní komunikace na svém počátku je zcela jasně patrná v terénu a to až k p.p.č. [REDAKCE]. Nelze však na základě zhoršeného stavu případné komunikace jasně vyjádřit stanovisko, že zde komunikace končí. Lze tak konstatovat, pokud by v takovém místě existovala přirozená překážka, ale tomu v tomto případě tak není. Silniční správní orgán v takovém případě musí posoudit znak patrnosti také vzhledem k frekvenci užívání pozemní komunikace, a zda ke zhoršení této patrnosti nepřispěla taktéž případná pevná překážka ve formě zemního valu. Lze však její průběh určit i z reliéfu terénu, který může utvářet úvoz, který tak vymezuje koridor, v němž komunikace vede. V posuzování znaku patrnosti v terénu je potřeba přistupovat ke každému případu individuálně, pro posouzení tohoto znaku nemusí být rozhodujícím faktorem existence zpevněné části nebo vyjeté koleje, ale postačí její patrnost vzhledem k prostorovému uspořádání vzhledem k okolnímu terénu. Na tento přístup uvážlivého posouzení upozorňuje ve svém rozsudku Krajský soud v Hradci Králové ze dne 31.1.2017, č.j. 30 A 104/2012-38. Ke stejnému přístupu v posouzení přistoupil prvoinstanční správní orgán, který své závěry opírá o fakt, že daný pozemek je nepravdělně užíván a tím zde nemusí nutně dojít k vyjetí kolejí či vyšlapání patrné pěšiny. Užívání pozemku [REDAKCE] v celém jeho průběhu jako pozemní komunikaci však dokládá Městský úřad Turnov důkazem listinou (listina č. 36 původního spisu) ve formě vyjádření ze dne 9.10.2009 pod č.j. 1640/247/84/312.4/2009, které zaslaly Lesy ČR a kde jasně uvádí, že v letech 1997 – 2009 užívali p.p.č. [REDAKCE] jako nebezpečný přístup ke svým pozemkům, tedy využívali tento přístup v horizontu několika let bez omezení a v celém jejím průběhu. Z těchto důvodů odvolací správní orgán souhlasí se závěrem Městského úřadu Turnov ohledně naplnění znaku patrnosti v terénu.

V další námitce [REDAKCE] poukazuje na vyjádření Městského úřadu Jablonec nad Nisou z dubna 2007, v němž je poukázáno na to, že komunikace měla zpevněný charakter pouze v délce cca 80 m od ul. Lukášovská, dále byly vyjeté koleje a v poslední části p.p.č. [REDAKCE] je travnatá plocha. Dle tohoto vyjádření se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci v celém úseku kromě posledních 100 m, což bylo dovozeno z absence vyjetých kolejí, neuvedení v pasportu místních komunikací, nenaplnění účelu cesty ve formě spojení jednotlivých nemovitostí a dále dle charakteru pozemku, který byl vždy travnatý. K tomuto bodu odvolací správní orgán uvádí, že k posouzení patrnosti se vyjádřil výše a pouze rekapituluje, že není nutné, aby veřejně přístupná účelová komunikace disponovala zpevněným povrchem či vyjetými kolejemi, ale že k určení jejího průběhu dostačuje reliéf odvozený od okolního terénu. Následně není nutné, aby komunikace sloužila čistě ke spojení nemovitostí, jak se odvolatel domnívá, ale může posloužit k obhospodařování pozemků a lesa jak uvádí ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. To, zda je tento druh cesty pouze travnatým porostem tak není rozhodující a nemá na posouzení žádný vliv, protože tento stav může být určen právě frekvencí užívání pozemní komunikace. Pro určení existence taktéž není směrodatné, zda je příslušná komunikace v pasportu místních komunikací, neboť pokud se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, může být v pasportu uvedena, ale vzhledem k její kategorii dle ustanovení § 2 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích a vzhledem k tomu, že se jedná o pasport místních komunikací, bývají zde uváděny zpravidla komunikace místní nikoliv komunikace účelové. Tento údaj slouží čistě jako podpůrný materiál, ale není směrodatný a k ničemu nezavazuje. Nehledě na to, že se veřejně přístupné účelové komunikace nezařazují do své kategorie rozhodnutím silničního správního úřadu. Pokud se pak jedná o závěry Městského úřadu Jablonec nad Nisou, na základě nichž vydal stanovisko ze dne 18.4.2007, Krajský úřad Libereckého kraje upozorňuje na to, že se nejedná o osvědčení, které by vydal silniční správní úřad, ale odbor správy majetku. K tomu odvolací správní orgán následně uvádí, že osvědčení by v daném případě nebylo možné vydat, protože ustanovení § 155 odst. 1 správního řádu výslovně uvádí: „ Jestliže to nevyklučuje povaha vyjádření, osvědčení nebo sdělení, zejména není-li zapotřebí zkoumat skutkový stav nebo čerpat z evidence vedené určitým správním orgánem, může je vydat nebo učinit kterýkoli

věcně příslušný správní orgán.“ V daném případě však bylo nutné skutkový stav posoudit a proto nebylo možné osvědčení vydat, protože se nejedná o případ, kdy by správní orgán mohl vydat osvědčení na základě dostatečných informací získaných z podkladů ze své úřední činnosti. O osvědčení se nemůže jednat ani z toho důvodu, že Městský úřad Jablonec nad Nisou nevzal v potaz zájmy účastníků z nutné komunikační potřeby, což zcela odporuje zákonu o pozemních komunikacích a správnímu řádu. Navíc se jedná o stanovisko, které není rozhodnutím dle ustanovení § 67 správního řádu a taktéž neobsahuje náležitosti rozhodnutí dle ustanovení § 68 správního řádu a to nemění ani fakt, že v záhlaví je vyznačen text „*Rozhodnutí bylo vypraveno dne 23.4.2007*“. Taktéž ze stanoviska Městského úřadu Jablonec nad Nisou ani z jeho příloh nelze přesně identifikovat průběh komunikace ani to, kde a v jakém rozsahu mají být údajné stavební úpravy na p.p.č. ■■■ provedeny a k jakému rozsahu případného záboru p.p.č. ■■■ vyjádření slouží. Naopak z daného stanoviska Městského úřadu Jablonec nad Nisou lze konstatovat, že se zde nachází místní komunikace v délce 85 m od ulice ■■■, jež byla zařazena do kategorie místních komunikací avšak dále navazující komunikace je veřejně přístupná účelová komunikace dle ustanovení § 7 odst 1 zákona o pozemních komunikacích. Stanovisko tedy naopak potvrzuje, že se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, namísto aby takové tvrzení vyvracelo.

Jako další důkaz odvolatel předkládá rozhodnutí Rady města Jablonec nad Nisou z ledna 2017, ve kterém je vysloven souhlas s veřejným užíváním pozemní komunikace na p.p.č. ■■■ a to v délce 150 m od ulice Lukášovská, zbytek pozemku v délce 81 m je uveden pouze pro pěší.

Odvolací správní orgán předložený důkaz hodnotí, jako vyslovení souhlasu vlastníka pozemku s veřejným užíváním pozemní komunikace, který již existoval z minulosti, byl však konkludentní (daný mlčky) a byl tak dovozován ze strpění vlastníka pozemku s jeho užíváním veřejností. Nelze však z tohoto bodu dovozovat, samotnou existenci či neexistenci veřejně přístupné účelové komunikace.

Odvolatel dále shrnuje všechny čtyři znaky veřejně přístupné účelové komunikace a sám hodnotí jejich relevantnost a správné posouzení. Odvolací správní orgán zde předkládá odvolatelovy námitky ke všem čtyřem znakům.

- 1) ■■■ poukazuje na chybné vyhodnocení prvoinstančního správního orgánu, znaku patrnosti, kdy v závěru zkonstatoval, že tento znak je naplněn. Odvolací správní orgán již uvedl výše, že v tomto případě je nutno posoudit znak patrnosti s nutným přihlédnutím také na frekvencovanost užívání dané komunikace a dle případného reliéfu okolního terénu. Proto se odvolací správní orgán ztotožňuje s posouzením Městského úřadu Turnov a závěrem z tohoto posouzení vyplývajícím.
- 2) Odvolatel zpochybňuje posouzení znaku souhlasu s veřejným užíváním komunikace od p.p.č. ■■■. V tomto bodě není odvolacímu správnímu orgánu jasné, s čím ■■■ nesouhlasí, protože ze spisových podkladů zcela jasně vyplývá, že vlastník dotčeného pozemku nejprve strpěl, tedy dal konkludentní souhlas s veřejným užíváním pozemní komunikace a je-li tento souhlas jednou udělen, nelze jej odejmout. Vlastník dotčené pozemní komunikace ve vydaném rozhodnutí Rady města Jablonec nad Nisou může tento souhlas opětovně udělit písemnou formou, ale nemůže jej odejmout. Tedy pokud byla p.p.č. ■■■ užívána jako veřejně přístupná účelová komunikace a vlastník daného pozemku, v tomto případě Statutární město Jablonec nad Nisou, toto užívání strpěl, udělil tak souhlas. Aktem, kdy tento souhlas daný mlčky stvrdil písemnou formou, pouze legitimizuje užívání dané pozemní komunikace. Dále prvoinstanční správní orgán poukazuje na skutečnost, že vlastníkem p.p.č. ■■■ a komunikace na něm je Statutární město Jablonec nad Nisou jakožto veřejnoprávní korporace. Odvolací správní orgán upozorňuje na fakt, že obec či město spravuje veřejný majetek, jehož funkce je primárně určena k potřebám obyvatel respektive veřejnosti a ze samotné podstaty jsou veškeré komunikace ve vlastnictví obce srovnatelné s kategorií komunikací místních, které slouží k veřejnému užívání. Městský úřad Turnov posoudil znak týkající se souhlasu vlastníka

s veřejným užíváním podle odvolacího správního orgánu zcela správně a taktéž dobře odvodil, že komunikace ve vlastnictví obce mají sloužit veřejnosti, proto zde musí existovat souhlas s veřejným užíváním.

- 3) [REDAKCE] poukazuje dále na absenci veřejného zájmu, resp. o nutnost užívání dané komunikace veřejností, jedná se tedy o znak plnění účelu dle zákona o pozemních komunikacích. Proti tomuto důkazu postavil prvoinstanční správní orgán hned několik podkladů, z nichž vycházel a odvozoval veřejné užívání a zároveň plnění dle zákona. Ve spise jsou evidovány vyjádření (písemnost evidována pod č. 36 a č. 76 původního spisu), které zaslaly Lesy ČR, z nichž je patrné, že danou komunikaci užívali do doby, než došlo k neoprávněnému záboru, k obhospodařování lesa v poměrně dlouhém období. Pozemní komunikace tak vyhovuje plnění dle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Mezi jiné prvoinstanční správní orgán předkládá jako důkaz upozornění na osazení dopravního značení upozorňujícího na slepou ulici na začátku vjezdu z ul. Lukášovská. Dále je pak správně odvozováno, že toto dopravní značení je zde osazeno právě kvůli informování široké veřejnosti. Sám odvolatel v podaném odvolání proti napadenému rozhodnutí uvádí, že dopravní značení bylo osazeno na základě jeho žádosti, neboť na jeho pozemku přijížděla vozidla, sám tedy poukazuje na to, že pozemní komunikace byla užívána širokou veřejností. Ačkoliv byla dopravní značka osazena na žádost [REDAKCE], musel mít silniční správní úřad důvod s jeho podáním souhlasit a informovat tak veřejnost o ukončení cesty neboť samotným podáním žádosti se automaticky nevyhovuje, ale musí pro její umístění existovat legitimní důvod. Proto odvolací správní orgán souhlasí se závěry městského úřadu Turnov.
- 4) Odvolatel zpochybňuje naplnění znaku nutné a ničím nenahrazené komunikační potřeby. Krajský úřad Libereckého kraje však poukazuje na fakt, že v daném případě je zcela evidentní, že zrovna pro pozemek manželů [REDAKCE] jiná komunikační alternativa neexistuje a právě pozemní komunikace na p.p.č. [REDAKCE] slouží jako propojení se silniční sítí. Zde je zcela bez pochyb, že tento znak je naplněn právě nutnou komunikační potřebou manželů [REDAKCE]. Opět je zde patrné, že odvolatel záměrně opomíjí práva jiných účastníků řízení či jim přisuzuje menší váhu.

V další části odvolání [REDAKCE] polemizuje o tom, zda je zemní val překážkou, a zda je na místě jej odstranit. Pevnou překážkou se však rozumí vše, co není taxativně vymezeno v zákoně o pozemních komunikacích. Na pozemních komunikacích mohou být umístěny pouze dopravní značkou a zařízením, zábradlím, zrcadlem a hláskou, vše ostatní je pevná překážka, jak je výslovně uvedeno v ustanovení § 29 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. V zákoně je tak zcela jednoznačně uvedeno, co pevnou překážkou není. Vzhledem k tomu, že ani do jedné kategorie zemní val nelze začlenit, jedná se o pevnou překážku. Zde rozhodně není prostor k polemice a proto je zcela evidentní, že se jedná o pevnou překážku.

Odvolatel dále poukazuje na nutnost hájit práv nabytých v dobré víře. V tomto případě Krajský úřad Libereckého kraje konstatuje, že v daném případě nelze hovořit o právech nabytých v dobré víře, neboť realizace zemního valu byla provedena v rozsahu větším, než v jakém byla povolena stavebním úřadem. Navíc pokud měly terénní úpravy zasáhnout také do komunikace a vytvořit tak pevnou překážku v podobě navýšení reliéfu terénu, tak je nutno povolení silničního správního úřadu k jejímu umístění dle ustanovení § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích a žádným takovým platným rozhodnutím o povolení [REDAKCE] nedisponuje. Odvolatel polemizuje se závěry prvoinstančního správního orgánu o legalitě terénních úprav, ale zde je zcela jasné, že tyto byly provedeny v rozporu se zákonem a bez řádných povolení. Tím, že odvolatel provedl úpravy v rozsahu větším, než měl povoleno a taktéž bez všech řádných povolení, nelze vůbec uvažovat o právech nabytých v dobré víře, ale o provedení úprav v rozporu se zákonem.

[REDAKCE] poukazuje také na přehlížení toho, že po celou dobu je spor veden pouze s manželí [REDAKCE], následně pak že bylo vždy rozhodnuto ve prospěch odvolatele. Tento argument

odvolací správní orgán nespátřuje jako relevantní pro dané řízení. Správní orgány musí každý případ posuzovat nezávisle a podle zákona. Nelze se odkazovat na předchozí rozhodnutí, které dle odvolatele vždy byly rozhodnuty v jeho prospěch, neboť pokud bychom zhodnotili tuto námitku stejnou měrou, lze konstatovat, že všechna tato rozhodnutí byla také následovně zrušena v neprospěch [REDAKCE]. Argumentace odvolatele k námitce týkající se zhoršení dostupnosti a obslužnosti jeho rodinného domu na úkor nepřístupné lokality je zde zcela nemístný. Dle doložených podkladů ve spise je evidentní, že i na p.p.č. [REDAKCE] stával rekreační objekt, který také bylo nutno obsloužit stejně jako je nutno obsloužit či zaručit právo přístupu k pozemkům ve vlastnictví manželů [REDAKCE]. Provedení terénních úprav ve formě zemního valu sice došlo ke zlepšení dostupnosti a obslužnosti nemovitosti odvolatele, ale zároveň tím došlo ke zhoršení přístupu a poměrů jiných osob a tím byly zasaženy a omezeny jejich vlastnická práva. Je zcela nepřípustné provést úpravy pro zvýšení komfortu osobní potřeby a zároveň tak přitížit osobám jiným, pokud k tomu sami nedají souhlas. Krajský úřad Libereckého kraje proto nesouhlasí s námitkou [REDAKCE], že je nutno hájit jeho práva nabytá legálně a v dobré víře neboť tomu tak není.

Odvolatel předkládá také námitku na vadné posouzení zemního valu jako pevné překážky, kdy dle jeho mínění se jedná o terénní úpravu nikoli o překážku. S tímto tvrzením odvolací správní orgán nesouhlasí, neboť právě provedenými úpravami se další průběh komunikace stal nedostupným, tedy došlo ke zhoršení poměrů a dle reliéfu okolního terénu je zcela evidentní výškové převýšení, které narušuje přirozený průběh terénu a náhle tvoří terénní val, který je pevnou překážkou. K témuž se již Krajský úřad Libereckého kraje vyjádřil výš na straně 5.

[REDAKCE] dále vznáší námitku proti názorům Veřejného ochránce práv, přičemž rozporuje jeho názor na posouzení práva silničního správního úřadu jako silnějšího, mylným. Odvolatel pravděpodobně míní právo realizovat stavbu, avšak toto právo nenabyl, protože rozhodnutí bylo následně zrušeno v soudním řízení. Tudíž dané právo reálně nenabyl a proto je také právo na existenci veřejně přístupné účelové komunikace posuzováno jako silnější. Navíc i kdyby bylo vydáno stavební povolení, příslušným stavebním úřadem, které by následně nabylo právní moci a přitom by se jednalo o stavbu, která tvoří pevnou překážku, nic nebrání silničnímu správnímu úřadu, aby vedl řízení o odstranění pevné překážky. Tento závěr vychází z dosud nepřekonané judikatury. Stavební úřad totiž hájí jiné veřejné zájmy než silniční správní úřad. Proto není vyloučeno aby řízení o odstranění černé stavby, jakožto nepovolené pevné překážky narušující veřejný zájem na obecné užívání veřejné komunikace vedl současně stavební i silniční úřad viz NSS 1 As 3/2013 - jud. č. 4, KS Plzeň 57 A91/2010 - jud. č. 10. V případě, kdy stavba byla pochybením stavebního úřadu z hlediska stavebních předpisů povolena navzdory tomu, že si stavebník předem neobstaral povolení k umístění pevné překážky na pozemní komunikaci a kdy již není možné takové stavební povolení vzhledem k běhu lhůt zrušit, třímá v rukou nástroj k nápravě vzniklé situace pouze silniční správní úřad viz Ombudsman 1239/2007/VOP/KČ - jud. č. 16.

K odvolatelově námitce, jež se týká dle jeho mínění „slepého“ upřednostnění ochrany práva účelové komunikace, jemuž bylo přiřknuto silnější právo na ochranu, Krajský úřad Libereckého kraje uvádí, že ochrana veřejně přístupné účelové komunikace je v zájmu také odvolatele samotného, neboť je taktéž uživatelem této komunikace. Stejným způsobem je nutno zohlednit i další osoby, které jsou na užívání této komunikace závislé a mají tak stejná práva jako odvolatel. Nelze říci, že manželé [REDAKCE] mají menší právo na přístup ke svému pozemku než odvolatel na přístup ke své nemovitosti. Odvolací správní orgán nechce omezovat práva odvolatele, ale je nutno také stejnou měrou posoudit práva ostatních osob. Nejedná se tedy, jak míní odvolatel o zásah do jeho práv nabytých v dobré víře, ale o rovný přístup ke všem účastníkům řízení. Odvolací správní orgán nevidí žádný relevantní důvod, proč by měla mít odvolatelova práva výsadnější postavení než práva manželů [REDAKCE].

V podaném odvolání zastává odvolatel názor, že v případě zemního valu se nejedná o pevnou překážku a pokud by tomu tak bylo, není dle jeho mínění dostatečně silný důvod k nařízení jeho

odstranění, neboť je umístěn legálně a stejně tak užíván. S tímto názorem Krajský úřad Libereckého kraje nesouhlasí, jak bylo uvedeno již výše. Zemní val byl realizován v míře přesahující stavební povolení, tedy v rozporu se zákonem. Také jak bylo uvedeno na straně 5 tohoto rozhodnutí o odvolání, nespadá zemní val do žádné kategorie, která by jej vylučovala jako pevnou překážku. Proto se o pevnou překážku jedná a tu lze na pozemní komunikaci umístit pouze na základě povolení příslušného silničního správního úřadu, jak je uvedeno v § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, tedy podléhá vydání rozhodnutí, v němž bude umístění pevné překážky povoleno. Žádné takové povolení však silniční správní úřad nevydal, proto je zemní val protiprávně umístěnou pevnou překážkou. Na základě toho nemůže odvolatel tvrdit, že se jedná o legální umístěnou pevnou překážku a proto má silniční správní úřad oprávnění, dokonce povinnost nařídit odstranění pevné překážky.

V samotném závěru [REDAKCE] předkládá názor, že napadené rozhodnutí je chybné, ale neuvádí, v jakém směru toto pochybení spatřuje. Pokud by se jednalo o námitky, s nimiž se odvolací správní orgán, vypořádal výše, nelze s daným tvrzením souhlasit, neboť se s nimi Krajský úřad Libereckého kraje neztotožnil, neshledává je jako důvodné ani oprávněné a s postupem Městského úřadu Turnov souhlasí, stejně tak s jeho závěry, které z nich vyplývají.

V posledním odstavci odvolání uvádí odvolatel názor, že shledá-li odvolací správní orgán důvody k odstranění zemního valu je v rozporu nařídit jeho odstranění do úrovně původně rostlého terénu neboť to pošlapává jeho právní jistoty nabyté legálně a v dobré víře a zároveň uvádí, že i před provedením terénní úpravy byl p.p.č. [REDAKCE] plný přirozených valů. Odvolací správní orgán shledává jako důvodné upozornit odvolatele na jeho vlastní tvrzení, kde uvádí, že na p.p.č. [REDAKCE] se nacházelo mnoho přirozených valů, což správní orgán nerozporuje naopak by chtěl odvolatele upozornit na to, že přirozené valy tvoří pevnou překážku, ač mohou způsobit zhoršení stavu sjezdnosti či schůdnosti komunikace. V tomto případě se ovšem jedná o val uměle vytvořený terénní úpravou odvolatelem, který navíc znemožňuje užívání komunikace svým nepřirozeným charakterem, jež lze posoudit vzhledem k průběhu okolního terénu. Zároveň silniční správní úřad má povinnost odstranit pevnou překážku v jejím celém rozsahu a nikoli pouze její část, proto je odvolatel povinen odstranit pevnou překážku do úrovně původně rostlého terénu, tedy aby uvedl veřejně přístupnou účelovou komunikaci do původního stavu.

V samotném závěru by odvolací správní orgán chtěl ještě znovu shrnout body argumentace proti některým námitkám odvolatele, jež se v rámci celého odvolání několikrát opakovali. V první řadě se jedná o námitku směřující proti narušení či poškození právních jistot [REDAKCE] nabytých legálně a v dobré víře. Toto tvrzení odvolací správní orgán zcela neakceptuje, neboť v rámci řízení bylo prokázáno, že tomu tak není. Pokud bychom se v první řadě zaměřili na legalitu odvolatelova jednání, je zcela beze sporu, že tak bylo jednáno v rozporu se zákonem. Je pravdou, že odvolatel získal souhlas Městského úřadu Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí k provedení terénní úpravy, ale vzhledem k tomu, že danou terénní úpravu provedl v rozsahu větším, než bylo povoleno nelze hovořit o legitimním aktu. Taktéž je nutno zohlednit fakt, že se jednalo o umístění pevné překážky na pozemní komunikaci, což podléhá dle ustanovení § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích povolení silničního správního úřadu a tímto povolením odvolatel nedisponuje, tudíž neměl oprávnění pevnou překážku na komunikaci umístit. Odvolatel se nemůže opírat o tvrzení, že o pozemní komunikaci nevěděl, neboť v samotném nákrese pro provedení terénní úpravy je p.p.č. [REDAKCE] označen jako nezpevněná cesta. Nelze tedy absolutně hovořit o legálních a legitimních úpravách.

Na to se také váže druhá často opakovaná námitka spojená s právy nabytými v dobré víře. Pokud by odvolatel provedl terénní úpravu po řádném povolení, jež nabylo právní moci a bylo provedeno v rozsahu povoleném, lze konstatovat, že tato práva byla nabyta řádně a užívána v dobré víře. V tomto případě ovšem odvolatel provedl zásahy bez řádných povolení a v rozsahu větším, než uvedl. Navíc proti těmto úpravám neustále manželé [REDAKCE] vznášeli námitky a poukazovali na

jejich neoprávněnost. Proto nelze hovořit o konání, které by se dalo označit za jednání v dobré víře, ale pouze o jednání, které mělo odvolateli přinést prospěch pro osobní účely, a zároveň svým jednáním zasáhl do práv jiných osob, jejichž nároky zcela ignoroval.

Odvolatel ve svém odvolání mnohokrát zmínil, že jsou narušena jeho práva, ale zcela opomíjí také práva manželů [REDAKCE]. [REDAKCE] se pokoušel přesvědčit správní orgány o tom, že jeho zákonné nároky mají vyšší váhu a jakýkoliv zásah by v dnešní době narušil jeho vlastnická práva. Odvolatel však záměrně opomíjí či bagatelizuje stejná vlastnická práva manželů [REDAKCE]. Městský úřad Turnov postupoval v řízení dle zákona a zcela respektoval ustanovení § 7 odst. 1 správního řádu, kdy je nutné zachovat rovný přístup ke všem dotčeným osobám v řízení.

V podaném odvolání proti napadenému rozhodnutí odvolatel mnohdy předkládá svůj náhled na správné posouzení daného případu. Správní orgán však není vázán názorem odvolatele, ale zákonem. Nezáleží na výkladu odvolatele, ale na posouzení správního orgánu neboť ten nezastává názor jednotlivce a nezohledňuje jeho osobní zájmy, ale dbá na dodržování zákonných nároků všech osob.

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor dopravy, jakožto odvolací správní orgán posoudil odvolání [REDAKCE] proti rozhodnutí městského úřadu Turnov ze dne dne ze dne 2.1.2020 pod spisovou značkou: OD/19/37014 a č.j.: OD/19/43464/vOD, jako nedůvodné a napadené rozhodnutí v celém rozsahu potvrdil dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. K tomuto závěru dospěl na základě výše uvedených skutečností, a po přezkoumání souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

Poučení

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Ing. Jan Čáp
vedoucí odboru dopravy

Rozdělovník:

Účastníci řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu:

- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (doporučené do vlastních rukou).
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (doporučené do vlastních rukou).
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (doporučené do vlastních rukou).
- Statutární město Jablonec nad Nisou, se sídlem Mírové náměstí 3100/19, 466 01 Jablonec nad Nisou, IČO: 00262340 (datovou schránkou).

Na vědomí:

- Magistrát města Jablonec nad Nisou, odbor stavební a životního prostředí, oddělení dopravní a silniční, se sídlem Mírové náměstí 19, 467 51 Jablonec nad Nisou, IČO: 00262340 (datovou schránkou)

Dále obdrží po nabytí právní moci rozhodnutí:

- Městský úřad Turnov, Odbor dopravní, se sídlem Antonína Dvořáka 335, 511 01 Turnov, IČO: 00276227 (doporučené poštou se spisem).